

Per 1015/1995

10021430,1

COBISS

GORIŠKI KNJAZNICA

KRALJICA

St. 19. Kpl.

GLASILO PRIJATELJEV SVETE GORE

LETNIK I
ŠTEVILKA 1
DECEMBER 1995

"POVEJ LJUDSTVU..."

in Urška je odhitela in povedala vse, kar je slišala od božje Matere. Ljudje so vzeli njeno naročilo zares. Ko so se omehčala srca cerkvene in svetne gosposke, so na Skalnici zapeli krampi in lopate. Ljudje so prihajali. S seboj so nosili vodo in les. Prinašali so tudi vse svoje težave in jih prelagali na ramena božji Materi; naj jim jih Ona pomaga nositi - v dvoje je lažje.

Čas tega dogajanja in čas, v katerega je nas postavila božja previdnost, sta si podobna. Takrat črna kuga. Danes rak, infarkt in veliki strah vseh - aids. Takrat nespoštovanje "Stare pravde" s strani vladajočega plemstva; danes velika samovolja izvoljene oblasti in posledično vedno večje socialne razlike: eni v izobilju, drugi imajo komaj za preživetje. Takrat nenehna turška nevarnost za narod, vero in jezik; danes vse polno zank, ki hočejo človeku, posebno mlademu, iztrgati iz srca vero, moralnost in poštenje. Ko hodimo po naši zemlji lahko vidimo, kako zelo je ogrožen naš jezik.

Če je v tistem času Marija stopila v bran našega naroda, potem smemo to upati tudi danes. Takrat

so prihajali romarji iz vseh slovenskih dežel. Tudi danes je tako. V vašo hišo je prišla Svetogorska Kraljica, da bi jo prosili milosti.

p. Pashal G.

Svetogorska mati božja

IZ VSEBINE:

Sporočilo svetogorske kraljice	2
Božično voščilo	3
Marija v božični skrivnosti	3
Za mlade po letih in počutju	4
Sreča v družini brez jezusa in Marije je varljiva	5
Svetogorski rokopis iz 15. stoletja	6
Iz svetogorske kronike	8
Svetogorska kraljica tretjič	9
Prošnje k svetogorski kraljici	10
Obnova romarskega doma	10
Zahvale svetogorski kraljici	11

Fotografija na 1 in zadnji strani: RAJKO GORJAN

V božičnem dogodku je Bog Jahve postal Emanuel, da bi ljudje postali bolj božji. Zato naj prenehajo nesoglasja in prepiri med nami. Napolniti nas mora sožitje in mir. Iz tega bo rasla naša prihodnost in večnost.

Veliko sreče in blagoslova v novem letu Vam želimo

svetogorski frančiškani

MARIJA V BOŽIČNI SKRIVNOSTI

Božična skrivnost je kot obljuba zaživela davno pred uresničitvijo. V nedoločljivosti začetkov je Bog po padcu prvih staršev pokazal človeku, da ni samo Stvarnik, ki po besedi kliče v bivanje, da ni samo Pravični, ki po besedi urejuje življenje in odnose, ampak je tudi Oče, Usmiljeni, ki po besedi odpušča. "Sovraštvo bom naredil med teboj in ženo in med tvojim zarodom in njenim zarodom; ta ti bo glavo strl, ti ga boš pa ranila na peti" (1 Mz 3, 15) so besede dokončne obsodbe za skušnjavca in zagotovilo prihodnosti za človeka.

Obljuba je ostajala živa v besedah prerokov; enkrat kot krik neodrešenih, drugič kot hrepenenje pričakujočih. Izaija je ubesedil bolečo neučakanost ljudstva:

"Rosite ga, nebesa od zgoraj, in oblaki, dežite pravičnost! Zemlja naj se odpre, da se razcvete rešitev in požene hkrati pravičnost!" (Iz 45, 8). Na drugem mestu pa je isti prerok napovedal: "Glej, devica bo spočela in rodila sina, ki ga bo imenovala Emanuel" (Iz 7, 14). Nič več Jahve, nič več neulovljivi "Jaz sem, ki sem" (2 Mz 3, 14), ampak Bog z nami, lahko bi celo rekli Bog za nas.

V polnosti časov je Bog uresničil obljubo in poslal svojega Sina. Pri prihodu Besede v svet je hotel sodelovanje človeka. V spoštovanju človekove svobode ni hotel Besede na nek način vsiliti. Njegova Beseda je morala biti sprejeta od človeka. Na tem mestu stopa v odrešitveno dogajanje Marija kot tista, ki je bila povabljen, ne

prisiljena, da v vsej svobodnosti odločitve sprejme milost in bolečino božjega materinstva.

Samo v tem okviru moremo prav razumeti njene besede: "Glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi" (Lk 1, 38). V zakotnosti Nazareta se je odigral dogodek, ki je bil za zgodovinarje povsem nepomemben, saj ni nihče zabeležil ne dneva in ne ure. In vendar je svet od tistega trenutka drugačen, povsem spremenjen. Zopet postaja božji. Morda še en dokaz več, da naš Bog ni bog zaprašenih arhivov, ampak Bog, ki vstopa v življenje samo in hoče

tam tudi ostati; dokaz več, da Bog zares postaja Emanuel.

Marija v trenutku sprejetja božjega povabila ni videla vseh zahtev, ki jih bosta prednjo postavila božja volja in njeno materinstvo. Sprejemala jih je, kakor so se javljale v posameznih dogodkih. Najprej ji je grozilo, da jo bo njen zaročenec Jožef odslovil, potem je v visoki nosečnosti sledilo potovanje v Betlehem in rojstvo. Hlev in angelska gloria. Radost in bolečina. Ena sama skrivnost, dostopna samo srcu in ljubezni.

p. Stane Z.

ZA MLADE PO LETIH IN POČUTJU

V vsaki številki Svetogorske Kraljice bo stran namenjena vam, dragi mladi prijatelji Svete Gore. S tem pa ni rečeno, da ostali članki v reviji niso za vas. Ravno obratno, tudi vi jih boste razumeli, so nalašč zato tudi zapisani.

Stran, ki je namenjena prav vam, bo vsebovala zgodbo iz resničnega življenja. Tokrat bo to opis, kako je božični ali Sveti večer preživel 12-letni Blaž. Skrbno ga preberite in našli boste vzpodbude tudi zase, za vaš Sveti večer.

Jezusova in naša Mati je skozi 1250 let varovala naš slovenski narod. Milostna podoba Svete Gore pa je bila 1717. leta v Gorici slovesno okronana za našo kraljico. Naše none in nonoti so z vso ljubeznijo negovali pobožnost do Marije. Zdaj pa prehaja ta prijetna

dolžnost na vas. Za to je potrebno nekaj vedeti, nekaj storiti in sodelovati. Zato vas vprašam:

- Hočete sodelovati s to revijo?
- Hočete širiti Svetogorsko Kraljico?
- Hočete kaj napisati za to vašo revijo?
- Hočete živeti tako, kakor boste dobili navodila v tej reviji?
- Kaj predlagate, da bi bil vaš kotiček bolj pester?
- Hočete postati prijatelj Svete Gore?

Sedaj pa hitro pisalo v roke in napišite odgovore. Kdor bo odgovoril na vsa vprašanja, bo dobil nagrado.

**Odgovore pošljite na naslov:
Svetogorska Kraljica, Skalniška
17, 65250 Solkan**

p. Pashal G.

SREČA V DRUŽINI BREZ JEZUSA IN MARIJE JE VARLJIVA

Naše misli in pogovori se v teh dneh vrtijo okrog bližajočih se najlepših in najnežnejših praznikov: sv. Miklavž, Brez-madežna, Božič.

Danes ne izpustimo nobene priložnosti, da govorimo in poudarjamo, kako je treba tradicijo in stara izročila ohranjati in jih v našem zbeganem narodu, naših družinah in naših pripravah na praznovanje na novo poživiti. Ali ni danes zdrava krščanska družina, v kateri se pretaka harmonija med družinskimi člani, ki so srečni, da so to kar so, taka prav zaradi tega, ker je ostala zvesta duhovni dediščini?

Morda se to čudno sliši in naša ušesa niso več vajena takih besed. Mi smo srečna družina. Srečni kot posamezniki, srečni kot skupnost. Tudi nas ne obidejo ne prizkušnje ne razočaranja. Neprestani duhovni boji nam utrjujejo voljo in bistrijo duha, pa tudi dragoceni dar zdravja je bil dobro prekaljen.

Kljub vsemu smo srečni. Srečni, ker nismo sami. V naš dom, v našo družino, v naše medsebojne odnose, v delo in učenje smo kot člane s stalim bivališčem povabili Jezusa in Marijo. Naše povabilo je bilo resno. Ne iz vsakdana, ampak iz vsakega trenutka čutimo, kako Jezus in Marija želita prebivati med svojimi otroki. Zjutraj, ko se začenja nov dan in se vrata spalnic narahlo odpirajo, se zasliši prvi pozdrav: "Hvaljen Jezus in Marija. In ta vzklik se ponovi tolikokrat, kolikor je družinskih članov.

Kjub temu ima vsak dan svojo težo. Vsak dan skušamo opraviti svoje dolžnosti kar najbolje, brez večjih spodrseljajev. Ne poznamo vzdihovanja, kako je dan podoben dnevu. Veselimo se vsakega novega dne in ga sprejemamo kot enkratni božji dar, ki se ne bo nikdar več

ponovil, pa čeprav so datumi na družinskem koledarju obkroženi tudi s trnjevo krono. Z besedo je težko izraziti olajšanje, ki ga občutiš v sebi, ko v trenutkih stiske ponavljaš z Marijo: Zgodil se Gospod, kakor Ti želiš.

Da je teža življenja prevelika in bremena za nas same pretežka, nam dokazuje vsakodnevne tragedije. Tisti, ki so občutljivi za dogajanje okoli sebe, še niso pozabili, kako je v obupu ravnal oče in ne kako je mati s tremi otroki odšla v smrt.

Vse to kaže, da je naše življenje zaznamovano s križem. Nosimo ga z Marijo, ki nam pravi: Karkoli vam poreče moj Sin, storite. Jezus to potrjuje in nas vabi, naj nanj preložimo vsa bremena in skrbi. Te besede niso pravljica. To je resnica, v katero verjamemo. Tudi v današnjem, računalniško programiranem času je mogoče biti srečen in vesel. Potrebno se je le odpreti božji ljubezni.

Ko vsak večer hitimo v cerkev, nas pot pelje mimo kioska z igralnimi avtomati, pred katerimi se gnetejo mladi ljudje. Radi bi bili srečni. Drugi iščejo srečo v trgovinah, v lepih oblekah, v prikupni zunanosti. V cerkvi pa srečamo same znane obraze. Ne dež, ne veter, ne mraz in ne vročina jim niso preprečili, da bi prišli k Njemu, ki je poln ljubezni in usmiljenja.

Zaman se je Jezus v Betlehemu rodil za tiste, ki mu danes nočejo odpreti svojih src. Zaživimo v domačnosti z Jezusom in Marijo, pa bomo kmalu spoznali, kako velik je razkorak med užitki, ki nas puščajo prazne in med srečo, ki jo doživi srce, ko se v njem rodi in v njem živi Jezus.

ga. Abram

SVETOGORSKI ROKOPIS IZ 15. STOLETJA

Pergamenten fragment, širok 10,6 cm, dolg 37,5 cm, popisan po širino s 47 drobnimi vrsticami, ki segajo od vrha 27,5 cm po pergamentu, to so mere svetogorskega rokopisa iz frančiškanskega provincialnega arhiva v Ljubljani. Fragment je po robovih videti ožgan in na nekaj mestih mu je črke sprala vlaga.

Na hrbtni strani je označen s številko 1. To pomeni, da je prvi med 24 listinami, ki so jih v 18. stoletju svetogorski frančiškani poslali v Ljubljano shraniti. Višje predstojništvo v Ljubljani je namreč to zahtevalo. Tam so se svetogorske listine ohranile do sedaj.

Fragmentu manjkajo vsi začetni deli besedila, ki je v latinščini in po vsebini zemljiška najemna pogodba. Z njo sprejema plemič ser Antonius na svoje posestvo kmeta Andreja, da bo posestvo obdeloval, na njem tudi postavil hišo in vsako leto oddajal nekaj pridelkov svojemu gospodarju. Natančni osebni podatki pogodbenikov manjkajo, ohranjeno pa je ime posestva in sicer v slovenščini Premerisch pustota.

Kobariški dekan-župnik Franc Rupnik je takoj, ko je slišal to ledinsko ime, ne da bi pogledal, kako je napisano, rekel, da PREMERISCH pomeni PER MERIŠČ, to je PRI MORIŠČU, kar je po njegovem staroslovanska beseda za pokopališče.

Listino je razbral paleograf dr. Božo Otorepec v Zgodovinskem inštitutu ZRC SAZU v Ljubljani. V veliki meri je listino dobro transliteriral tudi frančiškanski paleograf P. Cesare Cenci v Rimu. Za to delo ga je naprosil slovenski frančiškan dr. p. Viktor Papež. Vendar se rimski paleograf slovenskega ledinskega imena sploh

ni dotaknil, ljubljanski paleograf pa ga je razbral v dveh možnih oblikah: PRENIARISCH PUSTOTA ali pa PREMERISCH PUSTOTA s pripombo, da je beseda PUSTOTA bila z ultravioleto svetilko dokaj jasno čitljiva.

Listino je napisal notar Vitus Petenawer. Ko sem razbral njegovo ime, čeprav priimka ne popolnoma pravilno, je knjižni založnik Branko Lušina nesel fotokopijo listine v Gorico in jo z mojo začetno transliteracijo pokazal zgodovinarju Lodovicu Mishou. Ta je našel v knjigi Bruno Staffuzza, Il notariato nella storia del Goriziano, ki je izšla v Gorici leta 1984, navedenega notarja: Perauner Vitus notarius Gorice (1452). Čeprav je notarjev priimek v seznamu Staffuzze neveden malo drugače, kot na svetogorski listini dr. Otorepec ugotavlja, da gre na vsak način očitno za goriškega notarja kot pisarja te svetogorske listine, ki je bila vsekakor napisana v drugi polovici 15. stoletja. Kako je prišla ta listina v roke svetogorskim frančiščanom, ki so prišli na Sveto Goro leta 1565, to je dobrih sto let po njenem nastanku? Dr. Otorepec odgovarja, da je zelo verjetno posestvo in hiša, o katerih listina govori, kasneje prešlo v last svetogorskega samostana, ker je bila navada, da so novemu lastniku predali tudi vso dokumentacijo o pridobljeni posesti.

Majhnemu delu Solkana, vzhodno od njegove župnijske cerkve še danes pravijo Kloster. Solkanska cerkev stoji na istem mestu, kot je nekoč stala v romanskem slogu zgrajena cerkev. V srednjem veku je še bilo pokopališče okoli nje. Za vzhodnim pokopališkim zidom pa je bilo posestvo, imenovano Per merišč pustota. Tujerodni notar je to ime na svetogorski listini malo po svoje zapisal.

Ko je leta 1565 prišlo 26 frančiškanov, beguncev iz Bosne, na Sveto Goro, so imeli stanovanje samo v majhni hiši za duhovnika, ki je prihajal maševati na Sveto Goro. Duhovniška hiša je stala pod cerkvijo na mestu, kjer je sedaj gostišče. Za toliko beguncev je bila veliko premajhna. Zato so iskali zavetje v Solkanu. Listina, o kateri pišem, nakazuje, da so kmalu dobili v Solkanu v last posestvo Per merišč pustota. Potem pa so se trudili skoraj sto let, da so postavili v Solkanu samostan, ki je imel na portalu vklesano letnico 1661. O tem priča kamen, ki je vzdan v eni izmed restavriranih dvoran Goriškega muzeja v Kromberku. Ta listina pa nam tudi odkriva, kako so Solkanci v časih pred turškimi napadi imenovali današnji vaški predel Klošter in kaj je tedaj tam bilo. Da bi nam bilo to še bolj razvidno, navajam slovenski prevod te listine:

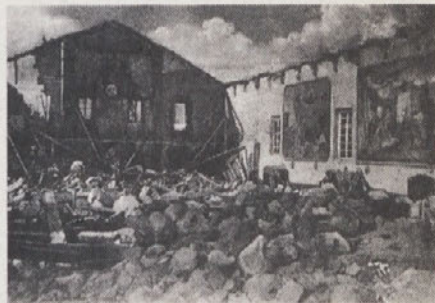
... v svoji hiši ... okoli sedme ure ... Pau ... tia ... (vdova) ... imenovan Pustota pri pokopališču (PREMERISCH PUSTOTA) ... neki kos travnika in neki kos ali del gozda v njunih mejah za posest, ohranjanje, dajanje, podarjanje, zadolževanje, zaznamovanje, prodajanje, darovanje za dušo ... sojenje ali kakorkoli bi navedeni Andrej ali vsi njegovi dediči kdaj pozneje odločili ... brez nasprotovanja navedenega ser Antona in vseh njegovih dedičev ali oviranja in nasprotovanja katere druge žive osebe. Vendar tako, da morajo na navedenem zemljišču postaviti hišo in jo oskrbovati, da bo uporabna in ne pustiti, da bi propadala. Daje pa naj vsako leto z imenovanega posestva po zakonu o osebnih poravnava navedenemu ser Antonu in njegovim dedičem vedno okoli praznika svetega nadangela Mihaela en mernik pšenice ali en mernik ovsa ali kakega drugega (žita). Navedeni se Antonius tudi obljublja zase in za vse svoje dediče navedenemu Andreju in vsem njegovim dedičem o teh dajatvah in to z jamčenjem vsega svojega imetja,

premičnega in nepremičnega., sedanjega in vsega bodočega, da bo prevzel pravne stroške in pomagal navedenemu Andreju in njegovim dedičem. Proti povedanim obljubam ne bo nič delal, govoril ali nastopal ne osebno ne po kom drugem ali drugih. Vse skupaj in posamezno, kar je v tej pogodbi obseženo, mora vedno trdno, zavestno in voljno ohranjati, razumevati in popolnoma spolnjevati.

Ne sme povzročati spora, če pa ga kdo drugi povzroči, se mu na noben način ne sme pridružiti, ampak pri vsem tem navedeno pogodbo po pravu zakonito braniti, varovati, potrjevati in dobro zavarovati pred vsakim nevarnim človekom in katerokoli osebo. Kdor povzroči tožbo glede tega, kar je v posameznih poglavjih te pogodbe sklenjeno in obljubljeno, bo dvakratno kaznovan z globo manj kot pet veronskih kovancev, pa naj bo tožba končana ali ne. Na vsak način naj ta pogodba in vse skupaj in posameznosti v njej vedno obdrži polno veljavo in stalno trdnost. Naj se spolnjuje z najboljšim namenom in po nasvetu modrega človeka.

In jaz, Vitus Petenawer, sin Konrada iz Petenaw, javni notar po cesarski oblasti, sem pri vseh teh skupnih in posameznih dogovorih bil navzoč, jih naprošen zapisal, dostavil svoje znamenje in ime v znak in veljavnost vsega in posameznega tu zapisanega.

p. Pavel K.

Ruševine Stare bazilike iz leta 1916

• MOLITVENI DAN ZA DUHOVNE POKLICE

Dan po malem šmarnu, 9 septembra, je bil na Sveti Gori škofijski molitveni dan za duhovne poklice. Ker smo v letu, ki je posvečeno ženi, je bil tudi molitveni dan naravnani na to temo. Romarji so, razdeljeni v skupine, molili in premišljevali ob postajah križevega pota, ki se vije ob cesti na Sveto Goro. Mašo v baziliki je vodil g. škof Metod Pirih, ki je v homiliji razmišljal o poslanstvu žene pri delu za duhovne poklice. Posebej zanimivo je bilo popoldne, ko so o svojem delu in izkušnjah spregovorile žene same. Nagovorile so nas mati, katehistinja, župnijska gospodinja in mlada redovnica, duhovnik pa je spregovoril o nezamenljivi vlogi njegove matere pri rasti in oblikovanju njegovega duhovniškega poklica.

ROMANJE KRASA IN GORIŠKIH BRD

Na zadnjo oktobrsko nedeljo je Sveto Goro zagrnila prava množica romarjev. Lepa nedelja in vera v Marijino pomoč in priprošnjo jih je privabila na ta sveti kraj. Ker je bil blizu praznik Vseh svetih, so ljudje v izrednem številu pristopali k zakramentu sprave. Čeprav so bili spovedniki na voljo v vseh spovednicah in še v pomožnih prostorih, so komaj zmogli sprejeti vse

tiste, ki so želeli prejeti božje odpuščanje.

SPOMINSKA PLOŠČA ZA PADLE V IN PO II. SVETOVNI VOJNI

Organizatorji romanja obeh Goric, ki je vedno konec maja, so že tedaj imeli namen postaviti spominsko ploščo vsem tistim žrtvam, ki jih je zajela vojna vihra in povojno divjanje v teh krajih. Ker jim to ni uspelo, sta spominsko ploščo v soboto, 2. decembra blagoslovila oba škofa: g. Metod Pirih in g. Antonio Vitale Bommarco. Na plošči je pod velikim križem napis: CONCORDIA ET PAX. Za vse nas znamenje in povabilo.

SLOVESNOSTI NA SVETI GORI

19. 12. 1995 ob 15.00 - Molitev za duhovno in moralno prenovo našega naroda

24. 12. 1995 ob 24.00 - slovesna polnočnica

25. 12. 1995 - Božič: svete maše bodo ob 8.00, 10.00, 11.30 in ob 16.00.

31. 12. 1995 ob 16.00 - zahvalna sveta maša za leto 1995

1. 1. 1996 - Novo leto: svete maše kakor na Božič

21. 1. 1996 ob 15.00 - Molitev za duhovno in moralno prenovo našega naroda.

2. 2. 1996 - Svečnica - svete maše ob 8.00, 10.00, 11.30 in 16.00

18. 2. 1996 ob 15.00 - molitev za duhovno in moralno prenovo našega naroda

25. 2. 1996 in potem vse postne

nedelje ob 14.00 - molitev križev-
vega pota s Prevala na Sveto Goro.
17. 3. 1995 ob 15.00 - molitev za
duhovno in moralno prenovu
našega naroda

Vsako prvo soboto v mesecu
opravimo sveto mašo za dobrot-
nike Svete Gore.

Svete maše ob delavnikih v zim-
skem času (od novembra do konca
marca) bodo samo ob sobotah ob
16.00.

Če skupina (več kot trije) želi priti
na Sveto Goro in imeti sveto mašo,
naj se najavi po tel. 065 22 074.
Radi vam bomo ustregli.

Bazilika je pozimi odprta od 7.30
do 17.00. Če ni nikogar v baziliki,
lahko za spoved, obhajilo, raz-
govor, naročilo svetih maš ali
nabavo spominkov kadarkoli
pozvonite pri vhodu v samostan.

NAPOVEDI:

Kmalu po prazniku Vstajenja bo-
mo, če bo Gospod hotel, odprli
prvi slovenski marijanski muzej.
Muzej bo v dvorani samostana,
desno od bazilike. Obsegal bo
vse majhne in velike pripomočke,
ki so naše prednike vzpodbujali
k ljubezni do Marije in k izpolnje-
vanju njene besede: "Karkoli vam
poreče, storite" (Jn 2, 5).

V mesecu maju bomo blagoslovili
novo kapelo Svetih treh kraljev
ob cesti na Sveto Goro.

Oba datuma bosta objavljena v
velikonočni številki Svetogorske
kraljice

Postanite člani Svetogorske
bratovščine! Vse o njej v prihod-
nji številki.

SVETOGORSKA KRALJICA TRETJIČ

Ob 400-letnici Marijinega prikazanja so
franciškani iz Trenta pričeli izdajati
mesečnik "La Madonna di Monte Santo".
(1938, št. 1-9, 1939, št. 1-12). Pre-
senetljivo za tisti čas je dejstvo, da so
franciškani pridobili posebno dovoljenje
in je mesečnik izhajal tudi v slovenščini:
"Svetogorska kraljica, mesečnik sve-
togorskega svetišča." To je bil edini
časnik, ki je izhajal v slovenskem jeziku.

Drugič je "Svetogorska kraljica" pričela
izhajati leta 1957. Urejal jo je velik
ljubitelj Svete Gore, nabožni publicist
Peter Flander iz Trsta (rojen 1917 v
Zakojci pri Bukovem, umrl v Podbrdu
1977). Svetogorska kraljica je izhajala
v letih 1957 do 1967, izšlo pa je osem
števil.

Pred vami je "tretja" Svetogorska kraljica,
preberite jo in opozorite prijatelje Svete
Gore na ta nov list.

Branko L.

Žičnica za Sveto goro le še spomin.
V ozadju solkanski most.

PROŠNJE K SVETOGORSKI KRALJICI

1. Svetogorska Mati, prosim te za zdravje in srečo pri delu. Sina ne zapusti v težkih delovnih razmerjih.
hvaležna mama
2. Prosim te, Marija, ohrani mir v naši družini in v svetu. Prosim te, daj mi moči, da bom kljubovala slabemu.
Marjeta
3. Prosim te za vse invalide in otroke, ki nimajo staršev, naj najdejo nekoga, ki jim bo stal ob strani.
Mira
4. Mati Marija, čuvaj našega g. župnika. Daj mu sposobnosti, da bi privabil čimveč ljudi v cerkev. Daj, da bi se iz naše župnije nobeden ne pogubil.
Anja
5. Kar človeški um ne doseže, to sega v večnost. Zato vsakdo, kadarkoli če ne vedno vsaj za hip pomisli Nate. Daj zdravja moji sestri in otrokom.
mama
6. Svetogorska Marija, pomagaj naši družini in jo spremljaj skozi življenje. Daj, da si ne bom pustila vzeti vere v Boga in svojega srca.
Beti
7. Marija, daj da bi med menoj in mojim fantom rasla ljubezen; le ta naj bo prisotna tudi v najinih družinah.
B. B.
8. Svetogorska Kraljica, prosim, pomagaj mi, da uspešno končam šolo, pomagaj mi, da postanem samostojna.
Katarina
9. Draga Majko, molim te, da me čuvaš u životu, te da me tvoja roka prati u školi. Čuvaj mojo obitelj.
Zala, Zadar
10. Prosim te, Marija, da bi imel srečo: v šoli, v ljubezni in športu. Daj, da bi bili dobri prijatelji: jaz, Mateja in Tadeja.
David

OBNOVA ROMARSKEGA DOMA

Za obnovo romarskega doma zbiramo sredstva za vzidavo oken in vrat in za električne ter vodovodne instalacije. Svoje darove lahko nakažete na žiro račun pri A - BANKI: SVETA GORA
50100 - 620 - 112 - 807001 - 1430 - 22630 - 9
s pripisom: ZA ROMARSKI DOM

ZAHVALE SVETOGORSKI KRALJICI

1. Marija, lepo se ti zahvalim za srečo, zdravje, zlasti pa za zvestobo v zakonu. Zahvalim se ti za Lenarta in Dušana. Še nadalje nas spremljaj.
hvaležna mama
2. Hvala ti, da je operacija tako dobro uspela.
Ana
3. Marija, hvala ti za vse, kar si nam izprosila od dobrega Boga. Že vnaprej se ti zahvaljujem, ker vem, da boš stala ob strani mojim otrokom, da ne bi izgubili Jezusa.
Elizabeta
4. Hvala, da si mi pomagala opraviti izpit.
Neža
5. Hvala ti, Svetogorska Gospa, za dobrega moža, ki si mi ga dala za sopotnika, in za najine otroke.
Berta
6. Hvala ti, da so se končali prepiri v naši družini.
Aleš
7. Hvala ti, da si ozdravila mojega otroka.
mama
8. Nenehno se zahvaljujem Svetogorski Kraljici, ker me je rešila gotove smrti na fronti v Afriki. Čeprav je minilo že več kot petdeset let, se tega spominjam, kot bi bilo včeraj. Dar Kraljici 100.000 LIT.
Bregant Guido, Gorica
9. Mariji, Kraljici Svete Gore, se zahvaljujem, ker mi je vrnila zdravje. Za njeno slavo 20.000.

A. M.

**Prošnje in zahvale Svetogorski Kraljici pošiljajte na naslov:
Svetogorska Kraljica, Skalniška 17, 65250 Solkan**

SVETOGORSKA KRALJICA

Glasiło prijateljev Svete Gore pri Gorici
Revija izhaja štirikrat letno

Izdajatelj:

Franciščanski samostan Sveta Gora pri Gorici,
Skalniška 17, 65250 Solkan

Ureja: uredniški odbor.

Odgovorni urednik: S. Pashal Gorjup

Oprema:

Pavle Medvešček

Tisk:

Studio GRAPH, Nova Gorica, Industrijska 5

Naslov uredništva:

65250 Solkan, Skalniška 17, telefon: 065/22-074

Rokopisov in slik ne vračamo.

Po mnenju ministrstva za kulturo št. 415-174/95 šteje Svetogorska kraljica med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

SVETOGORSKA KRALJICA se tiska na reciklirnem papirju.

